

EVDE KUR'ÂN OKUNMASI*

Eüzü bi'llâhi mine's-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn...

İ'lemû eyyühe'l-ihvân... İne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh... Ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasili ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

الْبَيْتُ الَّذِي يَقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْكَهْفِ لَا يَدْخُلُهُ
شَيْطَانٌ تِلْكَ اللَّيْلَةَ

(طب. وابن مردويه، وأبو الشيخ عن عبدالل بن مغفل)

RE. 196/1 (*El-beytü'llezî yakrau fîhi sûretü'l-kehfi, lâ yedhulühü şeytânün tilke'l-leyleti.*)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

“—Mefhar-i mevcûdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [*Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...*]

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

“—Seyyidü’s-sâdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

“—Habîb-i Hüdâ Muhammed Mustafâ râ salevât!
[Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

Cenab-ı Feyyâz-ı Mutlak Hazretleri, iki cihanın serveri, sevgili Peygamberimizin şefaatine cümlemizi nâil eylesin...

a. Kehf Sûresi Okunan Ev

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

لَبِيتُ الَّذِي يَقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْكَهْفِ لَا يَدْخُلُهُ
شَيْطَانُ تِلْكَ اللَّيْلَةِ

(طب. وابن مردويه، وأبو الشيخ عن عبد الله بن مغفل)

RE. 196/1 (*El-beytü’llezî yakrau fîhi sûretü’l-kehfi, lâ yedhu- lühû şeytânün tilke’l-leyleti.*)

(*El-beytü’llezî yakrau fîhi sûretü’l-kehfi*) “Bir ev ki o evde Kehf Sûresi okunur, (*lâ yedhulühû şeytânün tilke’l-leyleti*) o gece şeytan o eve giremez.”

Kur’ân-ı Azîmüşşân’ın (*Sübhâne’llezî esrâ bi-abdihî*) diye başlayan Sûre-i İsrâ’nın altındaki sûreye Sûre-i Kehf derler.

¹ Heysemî, *Mecmaü’z-Zevâid*, c.VII, s.21, no:10818; Abdullah ibn-i Mugaffel RA’dan.

Bu Sûre-i Kehf'i her kim her akşam okuyacak olursa, Cuma geceleri ve Cuma günleri bâhusus, fakat her gece okuyacak olursa, o okuduğu gece onun evine şeytan giremez. Şeytan girmeyince o ev mes'ud ve bahtiyardır.

Sûre-i Kehf, Kur'an'dan bir parçadır, 15. cüzün yarısını ihtiva eder. İçerisinde birçok ibretli kıssalar vardır.

Ashâb-ı Kehf'in hikâyesini ve sair vakaları bize arz eder. Fakat Kur'an'dır. Kur'an olması dolayısıyla;

“—Bir evde ki Kur'an okunmaz o ev şeytanların karargâhı sayılır.”

Kur'ân-ı Azîmüşşân'ı müslüman olan her kimsenin, hele böyle büyük şehirlerde oturan insanların, muhakkak ve muhakkak bilmesi farz-ı ayındır diyeceğim. Çünkü bugün Fransızca'yı öğrenmek için hoca tutuyor insan. İngilizce'yi öğrenmek için hususi hoca tutuyor, birçok paralar da veriyor, vakitlerini de harcıyor;

“—Bu iki lisana ihtiyacımız vardır” diyerekten bunu öğrenmeye çalışıyor da, bizim ebedî saadetimizin kökü olan Kur'an'ımızı bilmemek kadar cehalet ve saygısızlık olur mu?

Bunun cevabını size bırakıyorum...

Onun için her müslüman, kendi de dahil, muhakkak evindeki her ferdi Kur'ân-ı Azîmüşşân'ı öğrenmeye ve öğretmeye mecbur ve mükelleftir.

Çünkü dininin esası odur. Onu bilmeyen ve onu okumayan evler şeytanlara karargâh olur ki, rahat yüzü görmezler demek. Evlerinin içerisi fitne, fesat, kavga, gürültü, betsiz bereketsiz bir hayat ile çekilir giderler buradan.

Onun için Kur'an okuması hiç de zor değildir. Fransızca zordur, İngilizce zordur, Almanca zordur; fakat Kur'an okuması hiç de zor değildir. Ne kadar gabî bir insan olsa birkaç ay içerisinde muhakkak güzelce öğrenir. Çünkü üzerinde harekeleri var.

Bizim Türkçemizin eskiden harekesi yok idi, fakat o da güzelce yazılıp okunabiliyordu. Ama burada harekeler de olduğu için, insan gayret etti mi gayet kolaylıkla, pek az zamanda öğrenir, okur ve ezberleyebilir.

Rahmetlik Hocamız bize ders okuturken, iki de bir de hafız olamadığından şikâyet ederdi:

“—Ah bir hafız olamadım. Onu, o fırsatı kaçırdım!” diyerek böyle içinden bir şey doğururdu.

Allah nasib etti, biz onu yaptık ama bugün onu kuvvetlendirecek iktidarımız da yok. Onu ancak mukabele okumak suretiyle insanlar kuvvetlendirebilir ki, onu da biz beceremiyoruz.

Onun için, sen ne yap yap da kardeşim, Kur'ân-ı Azîmü's-şân'ı öğren!

Çünkü, Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:²

خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ

(خ. عن عثمان)

(*Hayruküm men tealleme'l-kur'âne ve allemehû*) “Sizin en hayırlınız, Kur'an-ı Kerim'i öğrenenler ve öğretenlerdir.”

Sizin hayırlınız ne parası çok olandır, ne serveti çok olandır, ne bilgisi çok olandır; sizin hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğretenlerinizdir.” buyrulmuş. Peygamber SAS Efendimiz söylüyor, Buhari ve Müslim'de rivayet edilmiş.

² Buhârî, *Sahîh*, c.IV, s.1919, no:4739; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.70, no:1452; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.173, no:2907; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.76, no:211; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.69, no:500; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.324, no:118; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.13, no:73; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.II, s.324, no:1932; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.V, s.19, no:8037; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.II, s.326; Ebû Avâne, *Müsned*, c.II, s.445, no:3766; İbnü'l-Ca'd, *Müsned*, c.I, s.84, no:475; Tahavî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.XI, s.277, no:4470; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.I, s.14, no:14; Ebû Nuaym, *Ahbâr-ı İsfahan*, c.V, s.475, no:40139; Temmâmü'r-Râzî, *el-Fevâid*, c.I, s.93, no:208; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.169, no:2847; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.398; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.IV, s.109, no:1767; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.IV, s.194; Hz. Osman RA'dan.

Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.175, no:2909; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.528, no:3337; Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.134, no:698; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.II, s.227, no:1241; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.V, s.301; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.X, s.459, no:5628; Hz. Ali RA'dan.

Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.IV, s.18, no:1614; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.206, no:1157; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.II, s.191; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, c.V, s.290; Ukaylî, *Duafâ*, c.I, s.218, no:266; Sa'd ibn-i Ebî Vakkas RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.525, no:2351, 2353; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.393, no:1251;

Câmiü'l-Ehâdis, c.XII, s.400, no:12178.

Öğrenmekle kalmayacaksınız, aynı zamanda öğrendiğini de öğretmekle Cenâb-ı Peygamber SAS bizleri mükellef ve muvazzaf kılıyor.

Bakın şimdi, şuraya bir inşaat yapıyoruz. Allah sa'yelerinizi kabul etsin... Burası bir kolej olaydı şimdiye kadar çoktan bitmiş, çocuklar içeride okuyor olurdu. Kolej olsaydı;

“—Aman bizim çocuklar okusun burada, Fransızca öğrenecekler, İngilizce öğrenecekler.” diyerekten çabucak biterdi.

Fakat bir Kur'an kursu olacakmış diyerekten itibar yok işte!

Bizim Kur'an'a itibarımız neyle anlaşılacak? Kur'an yerlerine olan itibarımızla ölçülür. Kur'an yerimiz yoksa, itibarımız yok demektir.

Sonra bu Kur'an okuyan çocuklarımızın okudukları bir yere bakın, bir de o kolejlerde okuyan çocukların yerine bakın! Bizim dinimize olan saygımızın ölçüsü burada işte!

Ölçersin ne var! Git kolejdeki okuyan çocuğa bir bak, nasıl okuyor; bir de gel Kur'an kursunda okuyan çocukları şöyle bir gez, bakalım ne âlemde? İşte ölçümüz bu! Allah bizi affetsin...

Böyle Müslümanlık olur mu?

Kur'an bir cesettir. Şimdi hepimizin bir cesedi var. Bu cesedin kıymeti var mıdır? Eğer bu cesette can olmasa hiçbir kıymeti yoktur. Bu cesedin kıymeti canıyladır. Canı çıktı mıydı gömeriz onu...

Kur'an'ın lafzının da canı vardır. Kur'an'ın kendisinin iki canı vardır; bir lafzında can vardır, bilmiyoruz manâsını... Fakat onun lafzını okumakla, manâsını anlamadığımız halde, ne demek istediğini bilmediğimiz halde, onun nurundan istifade ederiz. *Elham*'ı okuyoruz mesela anlamıyoruz. Anlamadığımız halde onun manevî zevkinin nurunu alırız, verir Allah-u Teâlâ... Bu benim kelimemi okuyor diyerek verir. Bir de manâsını âşinâ olursan, o kat kat olur.

Onun için Kur'an'ın canı ilimdir. İlim hayattır.

“—İlim, hangi ilim? Fransızca, ingilizce...
Dünyada bin bir tane ilim var!”

Onların hepsi dünyaya ait, ilm-i Kur'an âhirete aittir.

Bizim Kur'an'ımızın âhirete ait oluşu; ahiretimizi kurtaracak bilgiler ve emirler ihtiva eder.

Biz bugün bir hayat sürüyoruz, fakat hayatımız bir gün sona eriyor. Bunu hepimiz görmekteyiz. Allah affetsin hepimizi...

Geçen gün Zincirlikuyu denilen bir mezarlığa gittik. Allah! Bizim aklımız çoktan gitmiş kafamızdan. O kabristan bir mermer sahası olmuş. Hiçbir tane mermersiz mezar yok. O kadar güzel mermerlerle yapılmış ki, zannederim bir mezar da 10 binden aşağı olmaz. Olmaz, yani en aşağısı. O büyük, mükemmelleri ayrı. E bu nedir? Adam imanla gittiye; ne mutlu, üstüne kubbe yapmaya lüzum yok. İmansız gittiye; altından da yapsan kıymeti yok. Onun için bu paraları oraya verip de çürütmek kadar akılsızlık olur mu dersin?

Bunu ver evi olmayan fukaraya, bir ev alsın. İşi bozulanın elinden tut, ona yardım et bir sevap kazan! E bunların hiçbirisini yapmayız, elimizden gelse ölümümüzün üzerine kubbe de yaptıracağız. Birisi yapsa hep numune olur yaparız. Bereket gavurlar da yapmıyor o işi. Yani çok acı!..

Onun için, eğer evini böyle Kur'an ile, gönlünü Kur'an ile nurlandıramadıysan, sen öldükten sonra seni o mezarlığa koyup da üstünü neden yaparlarsa yapsınlar, orada azap içerisinde kıvranmaktan seni kurtarmaz.

Şimdi bakın bugün okuduğum bir yerde rast geldim. Diyor ki:

“—İnsanın Kur'an'ı anlaması lazım, çünkü Kur'an daima bizi âhirete çağırıyor, bizi daima âhirete çekiyor. Kur'an'ın asıl gayesi dünya adamı olmak değil, âhîret adamı, yani ebediyet adamı olmaya çağırmasıdır. Kur'an ebedîdir, diğer ilimler hep muvakkattir. İnsanın kendisi de muvakkattir. Fakat müslüman insan, muvakkat hayatın içerisinde ebediyet hayatını kazanan insandır.

Şimdi bir mezara koyacaklar hepimizi... Muhakkak imanımız var, el-hamdü lillah Peygamberimiz'den gelen tavsiyelere ve Kur'an'ın tavsiyesine inancımız var. Adı biri Münker birisi Nekir olan iki tane melek gelecek karşımıza:

(*Men rabbüke, ve men nebiyyüke*) “Rabbim kim, Peygamberin kim?” sorulacak.

Eğer dünyada iken Allah ile meşgul, din ile meşgulse, onları içerisine yerleştirdiyse, mükemmel cevabını verecek. Kabri cennet bahçesi olur. Cevap veremediyse, bunları bilemiyorsa cehennem çukurundan bir çukur olur.

Hız. Ömer'e Cenâb-ı Peygamber ahireti böyle tasvir ediyor:

“—Yâ Ömer! İşte karşına böyle görmediğin bir kudretin sahibi gelecek, gözü şöyle kendisi de böyle... Kuvvet sahibi görmediğin bir adam, daracık bir yerde. Ne yapacaksın o zaman? Soracak bunları sana, nasıl diyeceksin?

“—Yâ Rasûlallah! Bugünkü aklım başımda olacak mı?” diyor.

“—Evet, olacak.”

“—Eh öyleyse korkmam! Bu aklım başımda olduktan sonra korkmam.” diyor.

Şimdi aziz kardeş! Akıl iman iledir, imansızların hiçbirinde zerre kadar akıl yoktur. Hani tayyare yapıyorlar, atom yapıyorlar, şunu yapıyorlar... Bu akıldan değil, buna maddi bilgi derler. Madde bilgisi bu. Asıl akıl, insanın bu alemde sonraki ahiret alemini için iman ile hazırlanışıdır. Bu yoksa, öteki bilgilerin hepsi sudan ibaret... Azrail'in tokadını yedi mi, hepsi gider gürültüye... Hiç birisinden fayda yok!

Onun için sen zannetme ki o göğe uçuyor, bizi götürüyor getiriyor, o ne büyük ilim sahipleri... Sakın deme ha! İlim imanın içindedir, iman

olmadıktan sonra öteki bilgilerin hepsi herkesin bildiği bilgidir. Şeytan da biliyor, şeytan daha iyisini biliyor. Bu bilgilerin en iyisini şeytan biliyor. Bir anda şark ile garba gidiyor bak! Senin tayyaren daha o zamana yetişemez. Onun bilgisine bilgi mi diyeceksin sen?

Hayır, değil...

Onun için, bilgi ancak imanın altındadır. İman ne kadar kuvvetliyse bilgi de o nisbette kuvvetli olur. Başka bilgilerin hiç kıymeti yok. Onun için asıl bilgi Kur'an bilgisidir. Allah cümlemize nasib etsin... Çoluk çocuklarımıza da nasib etsin... Bu bilgileri öğretecek yerleri destekleyecek kudret de versin bize...

Karşıdan seyirci olarak bakmak, müslümanın işi değil bu. Müslüman böyle iş yapamaz, seyirci duramaz. Mesela bir insanı sürüklüyorlar, atacaklar bir çukura... Dünya azap çukurlarından bir çukur... Karşıdan hep bakacağız mı böyle seyre, yoksa onu kurtarmaya mı çalışacağız?

Elbette onu kurtarmaya çalışacağız. Evvela kendimizi, sonra da yetiştirdiğimiz yavruları o cehennem çukuruna düşmekten kurtarmak lazım.

“—Hocaefendi, ben okuttum çocuğumu!”

Okutmak para etmez ki!

Şimdi bizim eski devrimizde yetiştirdiğimiz birçok insanlar vardır ki okumasını pekâlâ bilirlerdi ama bugün hepsi unutmuştur. Unutmayan içlerinde pek azdır, hepsi de unutmuştur.

Niçin? Dünya içlerine galebe çalmıştır, dünyayla meşguliyetleri dolayısıyla Kur'an ilmini, Kur'an okumasını unutmuşlardır.

Kur'an okumasını unuttuktan sonra, Kur'an'ın bize verdiği âhiret ilimleri? Onlar da unutulmuştur.

Onun için insanın en evvel âhiret için hazırlanması lazım. O da neyle olacak? Ölümü gözünün önünde tutmakla olacak. Ölüm, ne gencine bağlı ne ihtiyarına bağlı... Saati dakikası belli olmayan bir kuvvettir o... Gelir, vakti gelince insanı alır gider.

Onun için sen Kur'an'ını hem öğren, hem de öğretmeye çalış!

Hem de öğreticilere elinden geldiği kadar son derece yardım et! Sonra bir gün gelecek ki, "Ben bu paraları acaba nereye koysam?" diye yer arayacaksın ama koyacak yer de bulamayacaksın. Ne sana yarayacak ne başkasına! Azabı başka...

b.Kur'an Okunan Ev

Muhammed ibn-i Nasr, Enes ibn-i Mâlik RA'dan ivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:³

---

³ Muhammed ibn-i Nasr, *Kıyâmü'l-Leyl*, c.I, s.262, no:207; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Hatîb-i Bağdâdî, *el-Müttefik ve'l-Münferik*, c.III, s.109, no:1076; Hasan-ı Basrî Rh.A'ten.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.544, no:2437; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XI, s.184, no:10527.

الْبَيْتُ إِذَا قُرِئَ فِيهِ الْقُرْآنُ حَضَرَتْهُ الْمَلَائِكَةُ
وَتَنَكَّبَتْ عَنْهُ الشَّيَاطِينُ وَاتَّسَعَ عَلَى أَهْلِهِ وَكَثُرَ
خَيْرُهُ وَقَلَّ شَرُّهُ وَإِنَّ الْبَيْتَ إِذَا لَمْ يُقْرَأْ فِيهِ
الْقُرْآنُ حَضَرَتْهُ الشَّيَاطِينُ وَتَنَكَّبَتْ عَنْهُ
الْمَلَائِكَةُ وَضَاقَ عَلَى أَهْلِهِ وَقَلَّ خَيْرُهُ وَكَثُرَ شَرُّهُ

(محمد ابن نصر عن أنس؛ ش. ومحمد بن نصر عن أبي هريرة موقوفا)

RE. 196/2 (*El-beytü izâ kurie fîhi'l-kur'ânü, hadarethü'l- melâiketü, ve tenekkebethü's-şeyâtînü, ve'tesea bi-ehlihî, ve kesüre hayruhû, ve kalle şerruhû; ve inne'l-beyte izâ lem yukraü fîhi'l- kur'ânü, hadarethü's-şeyâtînü, ve tenekkebethü'l-melâiketü, ve dâka bi-ehlihî, ve kesüre şerrühû, ve kalle hayruhû.*)

(*El-beytü izâ kurie fîhi'l-kur'ânü, hadarethü'l- melâiketü*) “Bir evde Kur'an okunduğu zaman, melekler hazır olur. (*Ve tenekkebethü's-şeyâtînü*) Şeytanlar çekilir. (*Ve'tesea bi-ehlihî*) Ev halkına genişlik hasıl olur. (*Ve kesüre hayruhû*) Hayrı çok olur, (*ve kalle şerruhû*) şerri az olur.”

(*Ve inne'l-beyte izâ lem yukraü fîhi'l- kur'ânü*) “Bir evde Kur'an okunmadığı zaman, (*hadarethü's-şeyâtînü*) orada şeytanlar hazır olur, (*ve tenekkebethü'l-melâiketü*) melekler bulunmaz; (*Ve dâka bi-ehlihî*) ev halkına darlık gelir, (*ve kesüre şerrühû*) evin şerri çoğalır, (*ve kesüre şerrühû*) hayrı azalır.”

Evi bırak sen şimdi. Burada tarif olunan ev. Evden evvel kendimiz lâzım! Neyse bir hafız tutabiliriz de;

“—Gel hafız efendi, bizim evimizde bir Kur’an oku!” deriz.

Nasıl mukabeleciler yapıyor, o da gelir bizim evimizde Kur’an okur. Ama ondan evvel şu kendi evimiz var, şu kendi evimizde Kur’an’ı okuyacağız, kendimize bir kudret lazım. Eğer biz bu Kur’an’ı kendimiz okuyamıyor da başkasından alıp almak suretiyle okutturuyorsak, bu iş taşıma suyla değirmen döndürmeye benzer.

Onun için evvela kendimizin Kur’an okumasını muhakkak ve muhakkak öğrenmesi lazım! Başkasını bırak! Başkası okur dinleriz, ondan sevap alırız başka ama evvela kendimizin okuması ve öğrenmesi lazım. “—Öğrenemem!”

Altmış yaşından sonra hafız olanlar var. Altmış yaşından sonra hafız olabilenler var.

Dün akşam bir misafir geldi bize, bugün 89 yaşındadır kendisi. Babası askeri albay imiş, kendisinin güzel yazısı varmış. Bir yazı yazmış, götürmüş birisinin evine asmış:

لَا تَحْزَنُ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

(التوبة: ٤٠)

(*Lâ tahzen inna’llàhe meanâ*) Üzülme, Allah bizimle beraberdir.] (Tevbe, 9/40)

Oraya bir hafız gelmiş, demiş ki:

“—Bunu yazan güzel yazmış ama bir de hafız olmaymış çok iyiymiş. Çünkü ibâreyi yanlış yazmış.” demiş.

Bunu duyunca, utancından tam 51 yaşından sonra dokuz ayda hafız olduğunu kendisi söyledi adam. Babası asker bir adam.

Öğrenilmeyecek şey değil, yalnız üzerine düşmek lazım!

“—Bir evde Kur’an okunursa, o evde bütün melekler hazır olur.” diyor.

Melâike orada hazır olur. Meleklerin adedini Allah’tan başka kimse bilmez. Cenâb-ı Hakk’ın bize lütfu çoktur. Çok meleklerimiz vardır; gözümüzü bekleyen melek var, burnumuzu bekleyen melekler var, ağzımızı bekleyen melekler var. Kafamızı, dimağımızı bekleyen melekler var. Karnımızdaki hareketleri tanzim eden melekler var. Bir sürü meleklerimiz var. Bunlardan başka bir de böyle Kur’an okudukları vakitte gelen melekler vardır.

Kur’an’ın bir kokusu vardır. Mis kokusu nasıl, ondan daha güzel ne kokular var mesela... O kokuları burnumuz duyunca, “Acaba kimden geldi bu koku?” diyerekten etrafa bakınıyoruz. Bu koku kimden geliyor diyerekten aranıyoruz ve icap ederse kendisine ricada bulunuyoruz.

Binâen aleyh Kur’an okunduğu vakit de melâike-i kirâm o Kur’an okunan eve toplanırlar. Onun nurundan, kokusundan müstefid olmak için Kur’an okunan eve toplanırlar.

Kur'an okunan yerlerdeki kokudan ve nurdan bütün melekler birbirlerini haberdar ederler, yerden Arş'a kadar bir minare yapılıır. Melekler toplanmışlardır böyle...

Sonra hani biz gökte yıldızları görüyoruz ya, o yıldızlarda bir parlaklık var. O parlaklıklarıyla onların yıldız olduğunu, kimisi daha büyük kimisi daha ufak olarak görüyoruz. Kur'an okunan evleri de o melekler aynı şekilde görürler. Evde okunan Kur'an nisbetinde bizim evimizde bir aydınlık vardır. O aydınlıktan gökteki melekler bizim evimizde Kur'an okunduğunu anlarlar ve oraya gelirler. Oradaki nur dolayısıyla oraya inerler.

“—E şimdi sen evinde meleklerin mi toplanmasını istersin, şeytanların mı toplanmasını istersin?”

Elbette müslümanlar şeytanın toplanmasını istemez, meleklerin toplanmasını isterler.

Meleklerin geldiği yerde şeytan duramaz, kaçır. Ezan okunduğu vakit nasıl kaçırıyorsa öyle kaçır; çünkü onu yakan nurdur. Nurun yanında duramaz, kaçır.

O ev ne kadar da dar olursa olsun, ehli için çok geniş bir saray olur. O ev okunan Kur'an sebebiyle, oturanlar için çok geniş olur. Üzülmezler, yani mukadderata razıdırlar; “Şunun şöyle köşkü var, bunun böyle konağı var!” diye kimsenin malında gözleri yoktur.

“—Allahım, sana çok şükür! Bizi soğuktan koruyacak, sıcaktan korunacak, yağmurdan koruyacak bir yer verdin. Sana hamdolsun.” diye şükrederler.

O evin hayrı da çok olur. Belki o gün o para da kazanamamışlardır. Bunların evinde ekmek yemek de olmasa, yine bu adamlar hayır içerisinde, imanları bunlara kâfidir. İmanları bunlara yetip artar, onun için gelmiş gitmiş hiç kulak asmazlar. O hayır kâfidir onlara, iman hali, nur hali...

Mevlânâ'ın dediği gibi; “En bahtiyar günümüz evimizde ekmek, yemeğin olmadığı gün.” demiş. O gün evde ekmek yemek yoksa, o gün en bahtiyar günümüz demiş Mevlânâ. Bunu böyle diyenler de çoktur.

O evin şerri de az olur.

c.Kur'an Okunmayan Ev

(*Ve inne'l-beyte izâ lem yukraü fîhi'l-kur'ânü*) “Bir evde Kur'an okunmadığı zaman, (*hadarethü's-şeyâtînü*) orada şeytanlar hazır olur, (*ve tenekkebethü'l-melâiketü*) melekler bulunmaz; (*Ve dâka bi-ehlihî*) ev halkına darlık gelir, (*ve kesüre şerrühû*) evin şerri çoğalır, (*ve kesüre şerrühû*) hayrı azalır.”

Şimdi bir de ev var ki, o evde Kur'an okunmuyor. Yani o evde Kur'an okuyan adam yok, kimse Kur'an'ı bilmiyor.

Aziz kardeş! Namaz kılıyoruz. Namazımız ne sayesinde namaz olur? Kur'an sayesinde namaz olur. Kur'an okumasak namazımız olur mu? Olmaz. Her şey buna göredir.

Kur'an okunmayan evlere şeytanlar toplanır.

Sakın bunları, "Bu şeytan meydan kimdir?" diyerek inkâra kalkma! Bunlar Allah-u Teâlâ'nın bize bildirdikleri şeylerdir. Bunları görmesek de, bilmesek de inanırız. Görmek bilmek şart değil, bunların mevcudiyetleri kitaplarla, delillerle sabittir. Onlara imanımız vardır.

Şeytanlar gelince melekler de kaçar. Şeytanın geldiği yerde melekler durmaz. Nitekim İbrahim AS'ı mancınığa koydular. Atacaklar ateşe, fakat mancınık bir türlü dönmüyor. Melekler yakalamış, döndürmüyorlar.

"—Ne yapalım? Buraya şeytanları davet lazım!" demişler.

Cinleri toplatmışlar getirmişler, günah işletmişler. Günah işlenince melekler kaçmış. Melekler kaçınca şeytan da gelmiş oturmuş oraya. Oturunca o dönderilmek istenen çark da dönmüş, İbrahim AS'ı ateşe doğru atmışlar.

Binâen aleyh, Kur'an okunmayan evlere şeytanlar gelir otururlar ve melekler de çekilip giderler. Gidince, o ev içindekileri sıkar. Mesela günde şu kadar bin lira kazanıyor farz edelim. Büyük adam, işi var, fabrikası var, kazancı yerinde... Yahut memuriyette yüksek maaş alıyor, ev geniş... Fakat bu genişliğiyle beraber koca ev dar gelir. İçine gireni sıkar, bunaltır, rahat yüzü göstermez. Allah affetsin bizi...

Hayrı pek azdır, şerri de çoktur. Niçin? Kur'an'dan uzak oldukları için.

d.Sen Kur'ân'ı Öğrenmeye Bak!

Onun için aziz kardeş!

Bugün hepimiz bir istikbal derdindeyiz. Yaşımız yirmi beş, ki on beş ile yirmi beş en kıymetli yaşlardır. Bu yaşlar içerisinde bütün ömrümüz hep dünyayı kazanmak için gidiyor; işte Fransızca'yı öğreneceğiz, İngilizce'yi öğreneceğiz, Almanca'yı öğreneceğiz... Matematiği öğreneceğiz, şu ilmi öğreneceğiz, bu ilmi öğreneceğiz...

“—Niçin?”

“—İstikbalimizi temin edelim, bir masanın başına oturur, biz de şöyle rahat ederiz.” diye.

İstikbal... Şöyle rahat ederiz... Bu çok yanlış bir fikirdir, memuriyet fikri çok yanlış. Oku, okuduktan sonra memur olmak hevesiyle okuma! Oku da memlekete yardımcı olacak bir ilmin sahibi ol. Muayyen bir paraya bel bağlama!

Memurlukta muayyendir değil mi ayın parası? İşte ne verirlerse versinler muayyendir, beş kuruş fazla vermezler adama... Ama iş sahası hiç de öyle değildir. Kaderi yardım ederse, insan az zaman zarfında, çalışması sayesinde büyük adam olur.

Memuriyet bir nevi esaretten de ibarettir. Muayyen saatte gideceksin, gitmezsen mes'ul olursun. Muayyen saatte çıkacaksın, erken çıkarsan mes'ul olursun. İşte birçok sıkıntıları var.

Ama esas kazanç serbest ticarete? Paraya esir olmamak şartıyla, insanın mümkün mertebe hürriyeti elindedir. Ama paraya esir olursan, o daha beterdir; Allah esirgeye...

Onun için aziz kardeş!

Ne yap yap, sen Kur'an'ını öğrenmeye bak! Kur'an'ını her gün oku! Her gün Kur'an okumadan olmaz.

Bizim şimdi mesela zikrullahımız var. Zikrullahı yaparken, bu zikrullahta *Allah* denir, *Lâ ilâhe illa'llah* denir, *Hû* denir, *Hay* denir, *Kayyum* denir... Cenâb-ı Hakk'ın esmâsından birer isim söylenir. Bunlar basit kolay şeylerdir. Bunlar Kur'an'ı beceremeyen insanlar içindir.

Kur'an'ı becerdikten sonra, en efdal zikir Kur'ân-ı Azîmüşşân'ın tilavetidir. En büyük fazilet Kur'ân-ı Azîmüşşân'ın tilavetidir. Oku, okuduktan sonra da üzerinde dur:

“—Şu âyet acaba nedir?” diyerekten onu anlamaya çalış!

Bak bir sürü yeni yeni yazılarla tefsirler de var, onlardan onu mânâsını anlamaya çalış. Ama bütün mânâyı anlayamazsın, anlamaya da imkân yoktur. Çünkü bir ayetin 60 bin mânâsı var diyorlar. İçerisinde sayısız mânâsı var. Onu

anlayacağın hiç olmazsa yüz kısmını anlarsan, o da sana kâfi... Ama iman kuvvetlendikçe Allah-u Teâlâ onun içindeki mânâları da insanlara inkişaf ettirir. Hiç mektepsiz de insanlara öğretir.

Şimdi evinin hayrını istiyorsan, çocuklarının içinden senden sonra sana okuyacak adam lazım! Ruhuna gönderilecek Fatihalar lazım, hayırlar lazım! Bunları istiyorsan, çocuğunu çocuğunu dindar olarak yetiştir! Kur'an okumasını öğrensinler ve bilsinler ve Kur'an ile amel etsinler. Kur'an ile amel etmezlerse, yine zaiyattandır.

e.Beyt-i Ma'mur Semâdadır

Taberânî, Abdullah ibn-i Abbas RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁴

الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ فِي السَّمَاءِ يُقَالُ لَهُ الصُّرَاحُ
وَهُوَ عَلَى مِثْلِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ بِحَيَالِهِ لَوْ سَقَطَ
لَسَقَطَ عَلَيْهِ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلِكٍ لَمْ
يَرَوْهُ قَطُّ وَإِنَّ لَهُ فِي السَّمَاءِ حُرْمَةً عَلَى قَدَرِ حُرْمَةِ
مَكَّةَ.

(طب. عن ابن عباس وضعف)

⁴ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XI, s.417, no:12185; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.VII, s.245, no:11368; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XII, s.229, no:34795; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XI, s.185, no:10530.

RE. 196/3 (*El-beytü'l-ma'mûru fi's-semâi, yukâlû lehû ed- durâhu, alâ misli'l-beyti'l- harâmi bi-hayâlihî, lev sekata lesekata aleyhi; yûdhiluhû külle yevmin seb'ûne elfe melekin, lem yeravhu kattû; ve inne lehû fi's-semâi hürmeten alâ kadri hürmeti mekkete.*)

(*El-beytü'l-ma'mûru fi's-semâi*) Beyt-i Ma'mur semâdadır. (*Yukâlû lehû ed-durâhu*) Ona *Durâh* denir. (*Alâ misli'l-beyti'l- harâmi bi-hayâlihî*) Bu, Kâbe gibidir ve onun hizasına gelir. (*Lev sekata lesekata aleyhi*) Düşecek olsa, onun üstüne düşerdi. (*yûdhiluhû külle yevmin seb'ûne elfe melekin*) Her gün yetmiş bin melek onu ziyarete gelir, (*lem yeravhu kattû*) her gelen melek bir defa gelmek şartıyla. (*Ve inne lehû fi's-semâi hürmeten alâ kadri hürmeti mekkete*) Onun semadaki kıymeti, Mekke'nin, Kâbe'nin kıymeti gibidir.”

Hani hacca gidiyoruz ya. O hacda gittiğimiz *Beytullah* yer beytidir. *Beyt-i Ma'mur* da gökteki beytin adıdır.

Ay'a gidenler var ya, gidiyorlar da, “Orada Allah'ı görmedik.” diyorlar. “Biz göğü dolaştık da böyle bir ev yok!” da diyebilirler. Senin kendinden haberin yok, göktekinden nereden haberin olacak?

Kendimizi görmekten aciziz biz, kendimizi bilmekten de aciziz. Kendisini bilemeyen ve göremeyen insan kalkıyor da gökteki hadiseleri inkâr etmeye kalkıyor. Kör körlüğüne kanaat etmiyor da bununla bir de inkâra kalıyor.

Her gün o beyte yetmiş bin tane melek giriyor, tavaf ediyor. Biz yerdeki Kâbe'yi nasıl tavaf ediyorsak, gökteki melekler de onu tavaf ediyorlar. Bir gelen melek bir daha onu ziyaret etmek imkânı bulamaz, ebediyen sıra gelmez.

Yeryüzündeki insanlara Mekke'nin kıymeti ne nisbetteyse, gökteki meleklerle de o Beyt-i Ma'mur'un kıymeti öyledir. Buradaki insanlar nasıl ziyaret etmek için can atıyor, onlar da öyle can atarlar.

f. Beyt-i Ma'mûr Yedinci Semâdadır

Ahmed ibn-i Hanbel, Neseî, Hâkim, Beyhakî, Abd ibn-i Humejd, Enes ibn-i Mâlik RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ فِي السَّمَاءِ السَّابِعَةِ يَدْخُلُهُ كُلُّ
يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ ثُمَّ لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ حَتَّى
تَقُومَ السَّاعَةُ

(حم. ن. ك. هب، وعبد بن حميد عن أنس)

RE. 196/4 (*El-beytü'l-mâmûr fi's-semâi's-sâbiati, yedhulühû külle yevmin seb'üne elfe melekin, sümme lâ yeüdûne ileyhi, hattâ tekûme's-sâatü.*)

⁵ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.153, no:12580; Hâkim, *Müstedrek*, c.II, s.508, no:3742; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VI, s.470, no:11530; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.438, no:3993; Temmâmü'r-Râzî, *Fevâid*, c.I, s.67, no:66; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.36, no:2226; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XII, s.228, no:34794; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XI, s.185, no:10529.

Gökler bölünmüştür, bunların şeyisine bizim aklımız ermez. Biz yalnız biliriz ki yedi gök sema var, ki Beyt-i Mâmur bu yedinci gökteymiş. Bunun birincisi nereye kadardır? Bazı coğrafyacılara, yıldızcılara onlara birer hudut vermişlerse de onların kendi bilgilerine göredir. Onu Allah'tan başka bilen olmaz.

Bu yedinci gökte olan Beyt-i Ma'mur'u her gün yetmiş bin melek ziyaret eder. Bir ziyaret edene bir daha sıra gelmez.

Biz burada bir iki üç beş gidiyoruz, oradakine ikinci gidiş yok. Bir kere gidiyor, bir daha ona nöbet gelmiyor. Allah'ın meleği çok. Kıyamete kadar bu böyle devam edecek. Kıyamete kadar her gün oraya 70 bin melek gidecek, ziyaretini yapacak.

g.Kur'an Okunan Evin Fazîleti

Beyhakî, Hz. Aişe RA'dan rivayet etmiş.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

الْبَيْتُ الَّذِي يُقْرَأُ فِيهِ الْقُرْآنُ يَتَرَايَا لِأَهْلِ
السَّمَاءِ كَمَا تَتَرَايَا النُّجُومُ لِأَهْلِ الْأَرْضِ

(هـ.ب. عن عائشة)

RE. 196/6 (El-beytü'llezî yûkrau fîhi'l-kur'ânü, yeterâ li-ehli's- semâi, kemâ teterâe'n-nücûmü li_ehli'l-ardı.)

⁶ Beyhakî, Şuabü'l-İman, c.II, s.341, no:1982; Hz. Aişe RA'dan.

(*El-beytü'llezî yûkrau fîhi'l-kur'ânü,*) “İçinde Kur'an okunan ev, (*yeterâ li-ehli's-semâi*) gök ehline görünür; (*kemâ teterâe'n- nücümü li_ehli'l-ardı*) yıldızların yer ehline görüldüğü gibi görünür.”

Bir ev ki, orada Kur'an okunuyor. Evin içindeki adam Kur'an'ı okumasını öğrenmiş, sabah akşam Kur'an'ını okuyor. İster sesli okusun ister sessiz okusun, Kur'an'ını okuyor. O evler gök ehline görünür.

Gökte bulunan bu meleklerle bu Kur'an okunan evler ışık verir, ziyâ verir, aydınlık verir, parlarlar. Yerde yaşayan insanlara gökteki yıldızlar nasıl aydınlık veriyorsa, Kur'an okunan evlerin de ziyası göktekiler için böyledir.”

Onun için aziz kardeş!

Sen sakın Kur'an okuyanlara kabahat bulma! Kabahatimiz çoktur hepimizin. Hiç kabahatsiz insanı bulamazsın yeryüzünde... Kabahatimiz çoktur onu hepimiz itiraf ederiz. Bu kabahatlerimizle beraber Kur'an okuduğumuz halde kusurlarımız da vardır. Demek ki;

“—Ulan şu adama bak, hem Kur'an okur da hem de şöyle şöyle hatalar, kabahatler de yapar. Böyle de adam mı olur?” deme.

Sakın ha! Kendindeki kusurları görmeyip de başkasına iğne dürtmeye kalkma. Kendi hatalarını gör! Sen de müslümansın, sen niçin yapıyorsun o hataları bakalım? Niçin o kusurları yapıyorsun? Niçin yaptın?

Sen nasıl insansan, o da öyle insandır. Melek değiliz, peygamber hiç değiliz, evliya da hiç değiliz. Evliyalar mahfuzdur, enbiyâlar ma'sumdur, biz ise mukadderatı ilahiyenin altında yuvarlanır gideriz.

Onun için hafız olabilmek büyük devlettir. Alim olabilmek büyük devlettir. Biz onların kabahatini Allah'a havale ederiz, onların hâmil olduğu Kur'an'a hürmet ederiz. Onların hâmil olduğu ilme hürmet ederiz, kabahati kendisine ait. Varsa kabahati, onun sahibi de Allah'tır; isterse azap eder isterse etmez, o da ona ait. Biz onunla memur değiliz. Ondaki ilme hürmet ve saygı vazifemizdir. İslamlık hürmeti namına kabahatleriyle uğraşmak vazifemiz değildir.

Onun için mutlaka çocuğunu okut! Kendin de yaşın ne kadar ileride olursa olsun mutlaka okumaya çalış. Sonra işin ne kadar çok olursa olsun, Kur'an'ını okumadan evinden çıkma! Kur'an'ını sakın abdestsiz olarak eline alma! Çocuklarına öğret onlar da abdestsiz olarak ellerini Kur'an'a sürmesinler.

Kur'an öyle bir kitaptır ki, mesela şimdi her şeyi elimize alabiliriz fakat Kur'an'ı abdestimiz olmadığı vakitte kat'iyen alamayız. Büyük abdestimiz olmazsa hiç okuyamayız. Abdestimiz olmadığı takdirde ezberden okuyabiliriz, karşıdan bakmak suretiyle okuyabiliriz, elimize almak suretiyle yapamayız. O zaman tutacaksak, bir havluyla veyahut başka bir şeyle tutmak lazım.

Onun için, müslüman zaten abdestsiz gezmez. El-hamdü lillâh memleketimizde su bol. Abdestsiz gezme! Abdest bozulunca, abdesti tazelemek evladır.

Şayet su yoksa? Yerine teyemmüm mümkün. Toprak su yerine kaimdir, o da olur.

h.Kiblenin Ta'yini

Beyhakî, Abdullah ibn-i Abbas RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁷

الْبَيْتُ قِبْلَةٌ لِأَهْلِ الْمَسْجِدِ وَالْمَسْجِدُ قِبْلَةٌ لِأَهْلِ
الْحَرَمِ وَالْحَرَمُ قِبْلَةٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ فِي مَشَارِقِهَا
وَمَغَارِبِهَا مِنْ أُمَّتِي

(ق. وضعفه عن ابن عباس)

RE. 196/5 (*El-beytü kıbletün li-ehli'l-mescidi, ve'l-mescidü kıbletün li-ehli'l-haremi, ve'l-haremü kıbletün li-ehli'l-ardı, fî meşârikihâ ve megâribihâ min ümmetî.*)

(*El-beytü kıbletün li-ehli'l-mescidi*) “Kâbe Mescid-i Haram’dakilerin kıblesidir. (*Ve'l-mescidü kıbletün li-ehli'l-haremi*) Mescid-i Haram da Harem ehlinin, Mekke ahalsinin kıblesidir. (*Ve'l-haremü kıbletün li-ehli'l-ardı,*

⁷ Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.9, no:2066; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.338, no:19164; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XI, s.186, no:10531.

fî meşârikihâ ve megâribihâ min ümmetî) Harem bölgesi (Mekke) ise ümmetinden şark ve garbtaki yeryüzü ahalisinin kıblesidir.”

Şimdi insanlar çok eksikli... Birçok insanlar var ki Kâbe’yi ziyarete, tavafa gidiyorlar. Kâbe’nin etrafındaki saha ve mescid binasına, Harem-i Şerif diyoruz. Bunun sahasında ve Mescid-i Haram’da namaz kılan insanların yüzlerini Kâbe’ye doğru çevirmeleri lâzım. Yoksa rastgele kimisi öyle duruyor, kimisi böyle duruyor:

“—İşte Mescid-i Haram’ın içindeyiz ya!”

Olmaz! Mescid-i Haram’ın içinde olmak kâfi değil. Mutlaka yüzünü Kâbe’ye çevirmek lazım. Onun için;

“—Beytullah, yâni Kâbe, Mescid-i Haram’ın içinde bulunan insanların kıblesidir.” buyrulmuştur. Yüzlerini oraya çevirmezlerse, namazları sahih olmaz.

Mescid-i Haram da, Mekke-i Mükerreme’de yaşayan insanlar için kiblelidir. Tam Kâbe’yi tutturamaz, Mescid-i Haram’a döndü mü, kibleye dönmüş olur.

Şimdi Mekke’nin de bir hududu var, Harem bölgesi diyoruz. Hududu var, o huduttan içeriye ihramsız girilemiyor. O Harem bölgesi de yeryüzündeki insanların kıblesidir.”

Yeryüzündeki insanlar, biz şimdi kibleye döndüğümüz vakit tam isabet ettiremeyebiliriz. Azıcık şöyle, azıcık böyle bütün camilerde bu inhiraf vardır. Olsun varsın. Bu inhiraf, böyle

bu hayvanlardaki boynuzlar var ya, nasıl bunlar böyle genişliyor. Yani böyle açıldığı vakitte şark ile garp arasını ihata eder. Bu açıklığa isabet ettirdin mi kibleyi, o kiblendir.

Yoksa şimdi pusulalarımız var, Kâbe şu derecededir diyor. O dereceyi tam tutturuncaya kadar uğraşırız biz.

“—E bu pusula yoksa?”

Pusula yeni. Pusula yokken müslümanlar Güneş’ten, yıldızlardan yön tayin ediyor, ona göre, “Şu taraf kible!” diyordu o tarafa kılıyordu.

“—İsabet ediyor muydu?”

İsabet, bize göre, şark ile garbın arası. Öte tarafta oturan insanlara göre garp ile şarkın arası geliyor. Mıntıkalara göre kiblenin yönü değişir. Onu pusulalarımızla, bugünkü ilme göre tutturmak mümkün.

“—Dağda giderken biz pusulayı nereden bulacağız? Kibleyi nereden bulacağız?”

İşte onun şeraiti var, bakarsın hava bulutludur Güneş’i de göremezsin. “Acaba kible neresidir?” diyerekten soracak da adam bulamazsan, tahminen Güneş şuradan doğuyor, buradan da batıyor. Demek kiblenin şöyle olması lazım der, kılırsın. Ama

biraz inhiraf olursa, Allah-u Teâlâ onu kabul eder. Ama gayret etmeden, araştırmadan lâlettayin kılırsan, kibleye isabet etse de namaz kabul olmaz.

Hiç aramadın. Namaz vakti geldi, “*Allahu ekber*” deyip, rasgele yöne durdun. Sonra araştırdın, isabet de etse, namazın olmaz. Gayret lazım; yani gayretini harcamadan, aklını harcamadan olmaz bu işler. Onun için gayret etmek lâzım!

Ama bizim esas kiblemiz Kur’an’dır ha... Kiblemiz Kur’an’dır bizim. Yani bu Kur’an hedefimizdir. Kur’an’ımızdan ayrıldığımız takdirde, bütün işlerimiz alt üst olur.

i. İnsanların Aklını Kaybetmesi

Ebû Nuaym, Abdullah ibn-i Abbas RA’dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁸

يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَعْرُجُ فِيهِ بِعُقُولِ النَّاسِ
حَتَّى لَا تَجِدُ فِيهِ أَحَدًا ذَا عَقْلٍ
(حل. عن ابن عباس)

(*Ye’tî ale’n-nâsi zemânün, ya’rücu fîhi bi-ukûli’n-nâsi, hattâ lâ tecidü ehaden zâ aklîn.*)

(*Ye’tî ale’n-nâsi zemânün*) “İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelir ki, (*ya’rücu fîhi bi-ukûli’n-nâsi*) o zamanda insanların akılları uçar, şaşırır, gevşer. (*Hattâ lâ tecidü ehaden zâ aklîn*) Öyle ki, bir tane akli yerinde adam bulamazsın!”

Bu devirler insanları şaşırtır. Herkes paraperest olur, maneviyatı bırakır, maddiyata dökülür. Maddiyata dökülünce, o maddecilerde zerre

⁸ Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.1, s.328; Abdullah ibn-i Abbas RA’dan.

kadar akıl yoktur. Bu hadis ona kâfidir. Maddecilerde akıl sahibi olmaz.

Neden? Bütün aklını buradaki hadiselere vermiş, buradan gideceği ahiret için hazırlığı yok. Çünkü bir kere imanı yok...

Şimdi bir bahçeye giriyorsunuz kardeş. Kapıdan girdin bahçe çok güzel. Adam güzel tanzim etmiş, envai çeşit çiçekleriyle, ağaçlarıyla, meyvalarıyla süslemiş. O bahçede o köşeden git öteki köşeye, öteki köşeden git beriki köşeye, hep o bahçede gezin.

Asıl bahçenin sahibi lazım arkadaş! Bahçeyi geziyorsun, bahçenin içerisinde evler var, odaları da var onları da geziyorsun ama evin sahibi yok. Onun için sen evin sahibi olan, bu mülkün sahibi olan Hz. Allah'a dön. O lazım bize! Çünkü muhakkak oraya gideceğiz.

Gideceğimiz başka kapı var mı? Hiçbir kapı yok. Herkes dönüp dolaşıp Allah'a gidecek. Dönüş oraya. Onun için, sen o ahiretin için hazırlan. O ahiretini gözünün önünden kat'iyen ayırma!

Şimdi dersin arkasında bir hırs dersi var. Onu mütalaa ediyordum. Orada anlatıldığına göre, Üsâme RA bir şey almış, galiba deve yavrusu satın almış, ama parası da yokmuş. Demiştir ki:

“—Bunun parasını sana bir ay sonra sana veririm!”

“—Verir misin bana?”

“—Veririm.” demiştir.

Gelmişler SAS Efendimiz'e demişler ki:

“—Üsâme bir ay veresiye filanın devesini aldı.”

“—Ooo, Üsâme ne kadar tûl-i emel sahibi, uzun düşünceli bir adamsın! Ben gözümü açtığım vakitte kapayacağımı bilemiyorum.” demiş.

“—Acaba kapayabilecek miyim bu gözü, yoksa kapayamayacak mıyım? Başımı bu tarafa çevirdiğim vakitte, acaba öbür tarafa çevirebilecek miyim, değil miyim? Ağzıma lokmayı alıyorum da, acaba bu lokmayı yutabilecek miyim, yoksa yutamayacak mıyım? Böyle bir düşüncenin içerisindeyim. Üsâme'nin yaptığı şu işe bakın!” demiş.

Ya bizim halimiz şimdi acaba nice olur?

Cenâb-ı Peygamber bir cenaze geldiği vakitte;

“—Borcu var mı?” derdi.

“—Var...” derlerse;

“—Ödeyecek mülkü var mı, malı var mı? Yahut ödeyecek kimsesi var mı bu borcu üzerine alan?”

“—Var...” derlerse;

“—Pekiyi...” der, namazı kıldırırdı.

Birisi daha gelir. Sorar:

“—Bu adamın borcu var mı?”

“—Var...”

“—Ödeyecek mukabil parası var mı?”

“—Yok...”

“–Mirasçısından ödeyebilecek kimsesi var mı?”

“–Hayır...”

Kimse üzerine almazsa:

“–Öyleyse siz kılın bunun namazını!” der çekilirdi. Bu bize bir ikazdır:

“–Siz büyük borçların altına girmeyin! Çünkü yarınınızı bilmiyorsunuz.”

Şimdi bizim evde anlattılar:

Bir hanım kız annesine mektup yazmış:

“–Anne, çok özledim, gel.” demiş.

Anası da kalkmış gitmiş kızının yanına. Birkaç gün sonra:

“–Ay anne, başım çok ağrıyor.” demiş.

“–Ne kadar çok ağrıyor?”

“–Ooo, çok ağrıyor.”

Ağrıyor ağrıyor derken, bakmışlar bir an içinde gidivermiş ahirete...

Bunun emsali çok, hadiseler hep hepimizin gözümüzün önünde, söylemeye lüzum yok. Birçok hadiseler her gün gözümüzün önünde tevâlî edip gitmektedir. Ama bunu görsek de, gafletin bizden kat’iyen ayrıldığı yok. Ahirete hazırlığımız yok, ahiret için hazırlanacağımız da yok...

Onun için Cenâb-ı Hak cümlemizi bu gaflet uykusundan uyandırır. Bu dünyanın saltanatına, süsüne, geçici olan hayatına bel bağlayıp da ahiretini kaybeden kullarından etmesin...

El-hamdü lillah her hafta şurada bir hatm-i Kur'an yapıyor. Yapılıyor ama, bu bana göre az gelir. Biz elimizden gelse bu hatm- i Kur'an'ı her gün yapmalıyız. Şimdi 50 kişi burada aşağı yukarı 60 kişi, dağıtılan cüzlerimiz yarımşar cüzdür. Yarım cüz a'zamî 10 dakikada okunur, haydi bilemedin 15 dakikada okunur.

Bir cüzü 10 dakikada hafızlar okur, bize göre haydi 20 dakika de. Daha aşağı indir yarım saat de. Yarım saatin yarısı 15 dakikada bitmesi lazım gelirken, yarım cüzü yarım saatten fazla sürede bitiremiyoruz.

Olsun, zararı yok buna da razıyız. Buna da razıyız, okunsun! Yalnız o okumayı söküp de ilerletmek ve daima okumak lazım! Yalnız haftada bir kere burada okumaya bırakmamalıyız. Haftada her gün evinde Kur'an'ını oku; hem sabah hem de akşam oku! Kur'an okumadan da yatma!

Onun için yatacağın vakitte abdestini tazele! Hiç olmazsa dört rekât namaz kıl! Bu namazı hiç olmazsa Yasin ile kılabilirsen çok a'lâ olur. Geceleri belki kalkamazsın, işin gücün, yorgunluğun oluyor, geceleri de kısalıyor. Yatarken namazını kılar:

“—Yâ Rabbi! Bunu benim teheccüdümün yerine de kabul et!” der Kur'an'ını okuyarak yatarsın.

Eh ruhun Arş'a kadar böyle gider, güzel rüyalar görürsün, korkulu rüyalar görmezsin, rahat huzur içerisinde uyanırsın. Seni melekler de muhafaza eder. Sağdan sola kıyılandıkça,

döndükçe senin için melekler dua ederler ve defterine de sevaplar yazarlar.

Onun için Allah hepimizi affetsin... Bu Kur'an'a sarılan, Kur'an'ın mucibiyle amel etmeye çalışan kullarından eylesin hepimizi... Allah cümlemize akl-ı selim ihsan eylesin... Akl-ı kâfir değil... Bu kadarcıkla iktifa edelim!

Bildiğiniz bir şey ama hatırlatmak faydadan hâli olmayacak gibi geliyor. İpek böceğini hepimiz bilirsiniz, belki yetiştirenleriniz olmuştur. Ben de bir vakit onlarla uğraştım da, ipek böceğinin nasıl yetiştiğini bilirim. Onun için size bir hatırlatma yapayım:

Şu ipek böceği dediğimiz, bize ipek esvapları yapan böcekler çok ufak bir tohumdur. Dört uykuyla yetişir. Büyür böcek, şöyle şu kadar uzun bir şey olur. Kozasını yapar, kozanın içerisine de saklanır. Burada dikkat edilecek bir şey var. Bu satılır tabii, tüccarların eline geçerler.

Şimdi faraza bilmeyiz ya, mesela 100 ton koza yapıldı. 100 ton kozak. Bu 100 ton kozanın içerisinden 99 tonu fırında yakılır. İpek elde edebilmek için kozanın delinmemesi gerekir. Sıcakta öldürülür, kelebek olup çıkması engellenir.

Bir tonu veyahut 5-10 tonu iyi böcektir. Onu kozacılar muayene ederler. Müfettişleri vardır gelirler bakarlar, incelerler. Yerlerini tararlar, mesela ova yerlerde, çukur yerlerde yetişen böcekleri almazlar. Dağlarda, güzel havadar yerlerde yetişmiş, güzel hastaliksız yetişmiş ve

kozanın içerisine saklanmış. Onların parasını bir kat fazla verirler öylece alırlar ve onları katiyen ateşe atmazlar.

Niçin? İyİ böcek o... İyİ böceği ateşe atmazlar. Onları tohumluk olarak ayırırlar.

Cehenneme gidenler çürük insanlar. İyileri cehenneme atmayacaklar inşallah. İmansızlardır onlar da. Bu dünyadan öteki tarafa geçerken iman ile gidebildin mi, vurdun vurgunu, ötesine karışma...

“–Günahlar ne olacak?”

Allah affeder onları... Yalnız iman ile öte tarafa gidebilmek lazım. İman ile gtn myd, o büyük bir nimet. Ama bu iman ile gebilmek için de, dünyada iman ile yaşamak lazım tabii. İmanla yaşamamış adam, giderken ben bir “*L ilâhe illa’llah*” der de giderim derse, kendi kendini aldatır.

O nadirattan olan bir şeydir ki bazı gvurlara nasip olur. Onlar nadirattır, onlar hesaba katılmaz. Son nefeste iman ile gebilirsen öte tarafa ki, imanın mucibiyle amel edenler inşallah cehennemin yüzünü grmeyecekler.

Sıradan geçeceğiz ama, o işte berk-i htıf dedikleri bir şeyle, inşallah içine girmeden gideceğiz. Atarlarsa da içine, imanımız sebebiyle gavur gibi yakmayacak Allah bizi. Gavurla beraber tutmaz. Bir uyku lemiyle orasını atlatacağız.

Onun için, iman ile gitmenin çaresi Kur'an'ın yolundan ayrılmamak...

Kur'an'a sarılır, Kur'an'ın yolundan ayrılmazsak, Allah *Erhamü'r-râhimîn*'dir, o imanı inşallah nasib eder. Nasıl ki bu imanı bize bedava verdi, yarın da inşallah ahirete de böyle iman ile geçmek nasib eder.

Li'llâhi'l-fâtihah!

Mehmet Zahid Kotku

21. 03. 1971 - İskenderpaşa Camii

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü